

Η Παναγία Μυρτιδιώτισσα τιμήθηκε στο Αχίλλειο Φαρσάλων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Με τη συμμετοχή των πιστών του Αχιλλείου Φαρσάλων τελέσθηκε το απόγευμα της Τετάρτης 23 Σεπτεμβρίου 2026, στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου, ο Εσπερινός επί τη Συνάξει της Υπεραγίας Θεοτόκου της επικαλουμένης «Μυρτιδιωτίσσης».

Στην ακολουθία χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, ο οποίος τίμησε με την παρουσία του την εορτή της Παναγίας, ενώ οι πιστοί προσήλθαν στον Ιερό Ναό για να προσευχηθούν και να τιμήσουν την Υπεραγία Θεοτόκο, επικαλούμενοι τη χάρη και την προστασία Της.

Κατά την ομιλία του, αναφέρθηκε στη ζωντανή και αδιάλειπτη σχέση της Παναγίας Θεοτόκου με τη ζωή της Εκκλησίας και των πιστών, υπογραμμίζοντας ότι κάθε εορτή προς τιμήν Της αποτελεί πηγή πνευματικής χαράς και υπενθύμιση ότι, παρά την Κοίμηση και την ένδοξη μετάστασή Της στους ουρανούς, δεν εγκατέλειψε τον κόσμο.

Όπως ανέφερε, η τιμή προς την Παναγία δημιουργεί μία ιδιαίτερη πνευματική χαρά, η οποία «δεν εξαλείφεται, δεν χάνεται». Η Εκκλησία, μέσα από τις εορτές της Θεοτόκου, έρχεται να υπενθυμίσει στους πιστούς αυτή τη διαρκή σχέση και τη φροντίδα Της για τον άνθρωπο.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στη σημασία των σαράντα ημερών μετά την Κοίμηση της Παναγίας. Όπως εξήγησε, ενώ κατά την τέλεση των σαρανταήμερων μνημοσύνων για τους κεκοιμημένους προσευχόμαστε στον Κύριο για την ανάπαυση των ψυχών τους και τη συγχώρηση των παραπτωμάτων τους, στην περίπτωση της Παναγίας η Εκκλησία έρχεται να μας δώσει «κάτι άλλο και διαφορετικό»: την επιβεβαίωση ότι η Κυρία Θεοτόκος παραμένει εδώ, ανάμεσά μας. Ως Μητέρα του Θεού, έρχεται με θαύματα, θαυμάσια και χαρίσματα που ο Κύριος και Θεός προσέδωσε σε Εκείνη, για να μας θυμίσει ότι δεν μας έχει εγκαταλείψει και δεν θα μας εγκαταλείψει ποτέ.

Στη συνέχεια, ο Μητροπολίτης ταξίδεψε νοερά στην ιστορία και συγκεκριμένα στα

Κύθηρα του 14ου αιώνα, όπου, σύμφωνα με την παράδοση, βρέθηκε το εικόνισμα της Παναγίας μέσα στις μυρσίνες. Εκείνη την εποχή το νησί βρισκόταν υπό την κατοχή Γενουατών και Λατίνων, οι οποίοι προσπαθούσαν να αλλάξουν την πίστη των Ορθοδόξων κατοίκων.

Μέσα στην καθημερινότητα εκείνης της εποχής, η Θεοτόκος παρουσιάστηκε σε έναν απλό άνθρωπο, έναν βοσκό. Όπως διηγήθηκε, ο βοσκός βρήκε μία μεγάλη εικόνα της Παναγίας και την πήρε στο σπίτι του. Ωστόσο, το βράδυ η εικόνα επέστρεψε στον τόπο όπου είχε βρεθεί. Το ίδιο συνέβη για δεύτερη και τρίτη φορά, μέχρι να κατανοήσει ότι εκεί έπρεπε να ανεγερθεί ναός. Από εκείνη την αρχή δημιουργήθηκε το μεγάλο ιερό προσκύνημα που υπάρχει σήμερα στα Κύθηρα, όπου προσέρχονται άνθρωποι για να τιμήσουν την Παναγία Μυρτιδιώτισσα. Η τιμή προς το ιερό εικόνισμα συνοδεύθηκε, όπως ανέφερε, και από θαύματα, τα οποία αποτέλεσαν ξεχωριστή μαρτυρία για τους κατοίκους του νησιού και τους ενίσχυσαν ώστε να μην απομακρυνθούν από την πίστη τους.

Η εμπειρία αυτή, σημείωσε, φανερώνει και για τους Ορθοδόξους τη σημασία της σταθερότητας στην πίστη και της επιστροφής σε αυτήν όταν ο άνθρωπος απομακρύνεται εξαιτίας των πτώσεων, των αμαρτιών και των απομακρύνσεών του. Η Παναγία, ως Μητέρα του Θεού, προσφέρει στον άνθρωπο δυνατότητες επιστροφής και ενίσχυσης στην πορεία προς τη σωτηρία και τη Βασιλεία του Θεού.

Στη συνέχεια, αναφερόμενος στο πρόσωπο της Θεοτόκου, υπογράμμισε τη μοναδική θέση Της στο μυστήριο της ενσάρκου οικονομίας του Θεού για τον άνθρωπο. Η Παναγία, ως χαριτωμένη κόρη, με τη ζωή και τις αρετές Της αναδείχθηκε Μητέρα του Θεού, προσλαμβάνοντας μέσα Της τον Άσαρκο Λόγο και προσφέροντάς Τον στον κόσμο σαρκωμένο. Γι' αυτό και γίνεται Κυρία πάντων Θεοτόκος και, μετά τον Κύριο Ιησού Χριστό, αποτελεί το κεντρικότερο πρόσωπο μέσα στην Εκκλησία.

Εκείνη συγκαλεί, συνέχει και συγκροτεί την Εκκλησία, ενώ βρίσκεται κοντά στους ανθρώπους με τη στοργή, την τρυφερότητα και το ενδιαφέρον Της για τη ζωή τους. «Η Εκκλησία δεν μας αφήνει ποτέ, δεν μας εγκαταλείπει», τόνισε χαρακτηριστικά, εξηγώντας ότι όταν μιλούμε για την Εκκλησία εννοούμε τον Κύριο της Δόξης, την Παναγία Μητέρα, τους Αγίους, αλλά και όλους τους πιστούς. Όλοι αυτοί αποτελούν την Εκκλησία, τόσο τη θριαμβεύουσα όσο και τη στρατευομένη, μέσα στο μυστήριο της πίστewς και της σωτηρίας.

Καταλήγοντας, υπογράμμισε ότι η εορτή της Μυρτιδιώτισσας αποτελεί ακόμη μία επιβεβαίωση της ζώσας παρουσίας της Παναγίας Μητέρας μέσα στην Εκκλησία. Για τον λόγο αυτό οι πιστοί συγκεντρώνονται στους ναούς, προσκυνούν την εικόνα Της και με πνευματικούς ύμνους εξυμνούν τη ζωή, τα θαύματα και τη φροντίδα Της.

Ωστόσο, όπως επεσήμανε, το σημαντικότερο είναι οι πιστοί να προσπαθήσουν να ζήσουν τη ζωή της Παναγίας και να μιμηθούν τις αρετές Της. «Μπορούμε κι εμείς να γίνουμε μιμητές της ζωής της, των αρετών της», ανέφερε, εκφράζοντας τη βεβαιότητα ότι μέσα από αυτή την πνευματική προσπάθεια, ώστε να γίνουμε

«Παναγιομίμητοι», θα γίνουμε και «Παναγιοσκέπαστοι», καθώς η Παναγία θα μας σκεπάζει και θα μας επιβεβαιώνει το μυστήριο της σωτηρίας μας εν Χριστώ Ιησού.

